

Top manta

Un relat de: [josepgregori](#)

Top manta

La ciutat de Terrassa és una ciutat antigament industrial i que cada cop està esdevenint destinació de molta gent del cercle metropolità de Barcelona pels preus una mica més econòmics per a l'adquisició d'un vivenda digna . Moltes parelles i joves "poden" aconseguir un piset després de fer el casament necessari amb els bancs que els sedueixen pertot arreu. Terrassa, sens dubte, és ara un ciutat d'acollida, també per la població de fora de Catalunya i d'Espanya, com ara la gran munió de joves africans que deambulen tristos per la nostra ègara moderna.

L'altre dia ,era a una cafeteria qualsevol prenent un cafè i fullejant un diari mentre petava la xerrada amb un cambrer equatorià d'allò més simpàtic. De sobte, va entrar silenciosament i amb molta educació un vailet que semblava senegalès. Em sonava el seu bonic rostre pel centre de la vila venent pel·lícules i CDs d'amagat de la policia i amb una bossa blanca- de pau- enllestida per fer-se escàpol de la policia que , sovint, els deixa fer perquè coneixen com viuen i com en pateixen.

Però abans d'entrar, el jove del top manta va escorcollar el bar per veure si havia l'amo. El cambrer em va dir que els podien clavar una multa al propietari i al client si els enxampessin comprant aquesta mercaderia il·legal. Un cop el senegalès va veure que el cambrer li deia amb els ulls que el cap no hi era, va entrar per oferir silenciosament els seus productes. Això sí, no compreu mai una pel·lícula perquè sovint no es veu res!

El problema, en definitiva, no és pas l'immigrant del top manta que es busca la vida com pot sinó més aviat qui l'explota i esclavitzat. Caldria també ser més curós amb l'entrada dels estrangers i no abocar-los a una present i futur d'il·legalitat continu i contraproductent. Som un país tradicionalment d'acollida però no hem de ser una Catalunya explotadora per mantenir el nostre malaltís ritme de cobdícia consumista.

Josep Ramon Gregori i Muñoz